

אורחים

אחד בפה, אחד במיקרופון

חדר האורחים של מלון אכדיה המסואר המה עתונאים. הכל ציטו לבואו של אברהם (אייב) ספירשטיין, שליטה הכל יכול של להקת ההארלם גלוב טרוטרס. מזכירו, דיב זינקוב, נעים ההליכות, כינס בינתיים את העתונאים התמהיים על האיחור, התנצל: "הבוס בדרכו מירושלים, יגיע בעוד דקות ספורות."

ואמנם, משחלפו דקות מעטות, הופיע בפתח המלון גבר בגיל העמידה, גמוך וכרסתו והכריז: "כן, אני הוא אייב ספירשטיין," שקע בכורסה עבה והשמיע פרטים אודות קבוצתו.

קבלנו את פרטי הפרטים באמון מלא. אייב הוא יהודי טהור, מזכירו זינקוב אף הוא יהודי. אולם עובדת היותו יהודי בין יהודים לא מנעה בעד אייב מהיות "אמרי קאי" איש עסקים, המפנה כל דבר פעוט לזכותו.

במה המדובר?

— בשני משפטים, שאיש לא היה שם לב אליהם אלמלא שמענו מפי אותו אדם, שעות אחדות לאחר מכן את היסובם.

במלון, הביע אייב את חרדתו הרבה ל"רגליהם וידיהם של שחקניו, שכן "המגרש שהתקינו בישראל הוא כל כך גרוע וחלק, ש" אפילו זכוב יכול להחליק על פניו ולשבור את רגלו. ישבתי ורעדתי מן יקרה משהו לאחד משחקניו. כל יד ורגל עולות לי ב" אלפי דולר." לשאלת עתונאי, מתי יבקר שנית בישראל, השיב: "אומר לכם את האמת, לא אבקר בישראל, היות וסיבובי על פני העולם לא יכלול במהרה את המד רח התיכון."

שמענו בסיפוק והלכנו איש לביתו. אולם מה נדהמנו כעבור שעות אחדות, מששמענו בראיון עם נחמיה בן-אברהם, קריינו המהיר ביותר של קול-ישראל, את דברי ספירשטיין: "המגרש הוא מצויין. התפלאתי למצוא כאן מגרש שהוא אחד הטובים בהם שחקניו בספורט סביב העולם... לא היתה מדינה, אליה לא חורגו, גם לישי ראל נחזור, להתראות בקרוב." למה נתחנן באמת?

שיוט

"הגביע הוא שלנו!"

מעולם לא זכה ספורט המים להכות גלים כבאותה שבת שעברה. באותו יום אורגן עליידי סניף הפועל בתים שיוט מסורתי, לזכר אחד מחבריו שנפל, ראובן חוקר. הי ארגון היה נאה, השתתפו כל האגודות הי מיות שבאיזור הדרום.

למחרת התחרות סורסם בקול ישראל ובעתונות נצחונה של סירת בוק מסניף זבולון בתים, שהגיעה ראשונה בשני הי סבובים בים הפתוח. נצחון זה עמד להע ניק לה את הפרס הראשון וגם את הפרס הקבוצתי.

אולם מארגני המפעל, אנשי הפועל, סברו אחרת. צר היה להם לראות גם השנה את חברי זבולון צוברים גביעים (גם בשנה ש עברה ניצחו ספורטאי זבולון), ספקו כי סירה אחרת מסניף זבולון בתיא, סינדה דרך לסירה בוק בסבוב השני, סייעה לה בזאת לנצח. כועדה המארגנת, החליטו אנשי הפועל, כי מוטב שישארו הגביעים ברשותם, עיי ררו גל התמרמרות בין תושבי המקום, ואי שיחוף פעולה ספורטיבית בין האגודות השונות בבתים.

צעידה

חזרה להולנד

בשנת 1945, נכנסו חיילי החטיבה הי הודית הלוחמת להולנד, סייעו לכוחות הי ברית למגר את המפלצת הנאצית.

השבוע, ביום הי, ירדו ממטוס חיל האוויר הישראלי על ארמת הולנד, 22 בחורים שזיי פים. לא יהיו אלה אנשי צבא-כיבוש, הללו יהו את נבחרתו של צה"ל בתחרות צעידה לחיילות אירופה.

22 בחורים אלה המשתייכים לפיקוד הנח"ל, זכו במסע להולנד לאחר תחרות צעידה בת 4 ימים בארץ, ובה גרמו להפי תעה גדולה בנצחם שתי היחידות צנחנים, שנצחונן גראה מובטח מראש.

מה יש לפועל למכא"י?

מה יש לפועל מריכוז הכח הכלכלי בהסתדרות והבעלות על המפעלים הכלכליים הגדולים בידי חברת העובדים? שכר גבוה יותר? — לא.

תנאים סוציאליים טובים יותר? — לא.

חופש הפועל לשבות ולהגן על זכויותיו? — לא.

להיפך: פועל במית-החרושת "עסיס" חפשי יותר ותקוף יותר מפועל ב"סולל-בונה" או "זולקין".

האם הנך משתתף בהנהלת המפעלים של ההסתדרות או נמנה עליהם באיזו צורה שהוא? — לא.

מנהיגי מפא"י ו"הבוסים" של הקונצרנים הכלכליים מאשרים זאת. ואלה הם דבריהם:

הלל דן, מנהל "סולל-בונה" אומר:

"אינני חושב שהפועלים מוכשרים עכשיו לקחת חלק בניהול המפעלים, הם גם אינם רוצים בכך. וכי מדוע ירצה בכך? למה ירצה הפועל למסור את עמדתו החזקה ולהיעשות שותף ולקבל על עצמו אחריות?"

(דבר - 21.9.54)

א. זכרסקי, מנהל בנק הפועלים אומר:

"אנו מדברים בשם החבר הפשוט. אבל החבר הפשוט שואל את עצמו: מה יש לי מן המ שבי ר? או קופת מלוה או "סולל-בונה"? סחורה יותר טובה וזולה יותר? אשראי זול יותר? בית טוב יותר?"

(הועד המנהל של חברת העובדים, הי אדר תשי"ד)

אין ספק כי מעמדו של הפועל חזק יותר אצל נותן עבודה פרטי מאשר במפעלי ההסתדרות.

הציונים הכלליים רואים את עתיד הארץ אך ורק בשיתוף פעולה בין כל המע-גודות. הם תומכים בקדמה הסוציאליית. הם בעד תנאי עבודה הוגנים, בעד שכר עבודה שיבטיח לפועלים רמת חיים מתאימה ומעמד אזרח חפשי במדינה ובעד אגוד מקצועי שיגן על זכויותיו.

מפא"י מוליכה שולל את הפועל ומתימרת להיות הדואגת היחידה לאדם העובד בהציגה את הציונים הכלליים ככח מדיני המת נגד לאינטרסים של העובדים. המטרה האמתית של מפא"י היא שלטון מוחלט ושעבוד כל השכבות בכל הדרכים והאמצעים.

על כך מעיד מזכיר מועצת פועלי חיפה, יוסף אלמוגי:

"קיים פחד מועיל — חבר ההסתדרות של היום איננו האידיא-ליסט מלפני עשרים שנה, לחץ ומסגרת צריכים להיות." (בשיחה עם "הארץ" 3.5.55)

בעוד שמפא"י מעונינת בהנצחת הפרולטריון, נותנת היזמה החפשית אפשרויות להפוך לעצמאיים. בהרבה ענפים הופכים פועלים מוכשרים לעצמאיים, לבעלי מלאכה ויכילת להתחרות במפעלים תעשייתיים. הדבר הזה אפשרי רק במשטר של יזמה חפשית ולא במפעלים הסתדרותיים.

העובדים במוסדות צבוריים וממשלתיים בשלטון מפא"י מרגישים על בשרם את הדיקטטורה של הפנקס ושל הפרוטקציה, את שיטות הקפוח וה"רכוך" והרכו לנכי כל מי שאינו "מואנשי שלומנו".

אנו באים אליך ומזכירים:

רק במשטר חופשי יכול הפועל להלחם על זכויותיו, על הישגיו הסוציאליים ועל רמת חיים מתאימה בלי להשתעבד ל"בוסים" וקומוסרים מפלגתיים.

רק מאטור חופשי יכול להבטיח התפתחות כלכלית בריאה למדינה ולשחררה מתלות זרים.

הננו פונים אליכם כמפלגה המרכזת בתוכה את כל שכבות העם שבשורותיה מאורגנים אלפים של עובדים, הרואים בדרך המפלגה אמצעי לחזק המדינה ומגן נאמן לעניניו של העובד והאיש הקטן.

אם יקר לך חופש הפרט, אם ברצונך לשמור על כבוד האדם ואי-תלותו המוחלטת בגופים פוליטיים או כלכליים —

הצבע

והצבעת למענך, למען משכחתך ולמען ילדיך

